

Sygn. akt III AUz 51/15

POSTANOWIENIE

Dnia 2 września 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Białecka (spr.)
Sędziowie:	SSA Anna Polak SSA Romana Mrotek

po rozpoznaniu w dniu 2 września 2015 roku na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania M. I.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

z udziałem zainteresowanego F. L.

o ubezpieczenie społeczne

na skutek zażalenia M. I.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 28 maja 2015 roku, sygn. akt IV U 474/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Anna Polak SSA Barbara Białecka SSA Romana Mrotek

Sygn. akt III AUz 51/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27.03.2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w K. stwierdził, że zainteresowana M. I. jako pracownik

u płatnika składek (ubezpieczonego) F. L. nie podlega od dnia 01.08.2014r. obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu oraz wypadkowemu z uwagi na przyjęcie przez organ rentowy, że strony zawarły umowę

o pracę z dnia 01.08.2014r. jedynie dla pozorów, przy braku dowodów świadczących

o tym, że zainteresowana faktycznie świadczyła pracę na rzecz ubezpieczonego,

a od dnia 12.08.2014r. przebywała już na zwolnieniu lekarskim.

Wnioskodawczyni w odwołaniu od decyzji organu rentowego zarzuciła błąd

w ustaleniach faktycznych poczynionych przez organ rentowy i wniosła

- o zmianę decyzji poprzez ustalenie jej prawa do zasiłku chorobowego od dnia 01.08.2014r.

- o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu skarżąca podniosła, że zaskarżoną decyzją błędnie odmówiono jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 01.08.2014r., a to było wynikiem równie wadliwego przyjęcia, że nie została objęta ubezpieczeniem chorobowym.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 28.05.2015. Sąd Okręgowy w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych uznał się za niewłaściwy i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Częstochowie Wydziałowi Ubezpieczeń Społecznych według właściwości.

Sąd I Instancji powołując za podstawę rozstrzygnięcia art. 461 § 2 k.p.c. podniósł, że M. I. mieszka w K., co wynika z treści odwołania, a zatem należało na podstawie art. 200 § 1 k.p.c. orzec o przekazaniu sprawy do sądu właściwego ze względu na miejsce jej zamieszkania.

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodziła się wnioskodawczyni, która zaskarżyła orzeczenie w części dotyczącej przekazania sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Częstochowie, zamiast Sądowi Rejonowemu w Częstochowie.

W ocenie skarżącej właściwym rzeczowo w sprawach o przyznanie zasiłku chorobowego jest Sąd Rejonowy, a nie - jak wskazano w zaskarżonym postanowieniu - Sąd Okręgowy. Zgodnie bowiem z art. 477⁸ § 2 pkt 1 k.p.c. do właściwości sądów rejonowych należą sprawy o zasiłek chorobowy, wyrównawczy, opiekuńczy, macierzyński oraz pogrzebowy. Właściwym sądem do rozpoznania niniejszej sprawy jest zatem Sąd Rejonowy w Częstochowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze powyższe wniosła:

1. o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Częstochowie,
2. oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Dokonana przez Sąd Apelacyjny kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia doprowadziła do wniosku, że zapadłe rozstrzygnięcie jest prawidłowe.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd orzekający w przedmiocie swojej właściwości, dokonał trafnych ustaleń faktycznych i przyjął właściwą podstawę prawną rozstrzygnięcia, słusznie przy tym wywodząc, że skoro odwołująca mieszka w okręgu Sądu Okręgowego w Częstochowie, to właściwym do merytorycznego rozpoznania sprawy z odwołania będzie tamtejszy Sąd Okręgowy (Wydział Ubezpieczeń Społecznych). Należy podkreślić, że postępowanie sądowe, inicjowane odwołaniem od decyzji, jest postępowaniem kontrolnym, polegającym na zbadaniu czy zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa według stanu faktycznego i prawnego z daty jej wydania. Rozstrzygnięcie sądu odnosi się do zaskarżonej decyzji. Wskutek odwołania sąd ubezpieczeń społecznych rozstrzyga o prawidłowości decyzji, a zakres i przedmiot tego rozpoznania wyznaczany jest przez treść zaskarżonej decyzji, co oznacza, że przedmiot osądu może

stanowiąc tylko stan rzeczy rozpoznany przez organ rentowy w wydanej decyzji Przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza zatem decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie.

W niniejszej sprawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych zbadał ważność umowy o pracę z dnia 01.08.2014r., w celu stwierdzenia czy doszło do objęcia odwołującej się obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi pracowników. Zakład Ubezpieczeń Społecznych posiada bowiem prawo, wynikające z regulacji art. 83 ust. 1 ustawy systemowej, do wydania decyzji, w szczególności dotyczących zgłaszania do ubezpieczeń społecznych, przebiegu ubezpieczeń, ustalania wymiaru składek i ich poboru. Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest uprawniony więc nie tylko do przeprowadzania kontroli wykonywania przez płatników składek zadań i obowiązków w zakresie ubezpieczeń społecznych, ale również do dokonywania kontroli pod względem zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i badania istnienia tytułu ubezpieczenia społecznego (tak również w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2005 r. , sygn. III UK 200/04, Lex nr 155677). Zakład Ubezpieczeń Społecznych, który stwierdza podleganie ubezpieczeniu społecznemu, może bowiem - bez względu na nazwę umowy i jej postanowienia umowne wskazujące na dany charakter stosunku prawnego, którym strony zamierzały się poddać - ustalić rzeczywisty jego charakter i istniejący tytuł ubezpieczenia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2014r. sygn. II UK 454/13, Lex nr 1495840).

W niniejszej sprawie nie powinno być wątpliwości, że przedmiotem zaskarżonej decyzji organu rentowego było ustalenie, czy zainteresowana została objęta z mocy prawa obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi, w związku z zawarciem w dniu 01.08.2014r. umowy o pracę i brakiem innego tytułu do objęcia jej ubezpieczeniami społecznymi. Sąd ubezpieczeń społecznych jest więc właściwy do zbadania legalności tej i tylko decyzji, a nie kwestii - będącej następstwem objęcia ubezpieczeniami, w tym ubezpieczeniem chorobowym – zasiłku chorobowego. Sąd ubezpieczeń społecznych wskutek wniesienia odwołania od decyzji dokonuje w jej ramach kontroli, ale określonej treścią i przedmiotem tej decyzji - ocen prawnych, w tym co do zakwalifikowania danego stosunku prawnego łączącego strony, jako mogącego rodzić z mocy ustawy o ubezpieczeniach społecznych - stosunek ubezpieczeniowy. Niezrozumieniem zatem istoty sprawy jest twierdzenie pełnomocnika wnioskodawczynie, że przedmiotem zaskarżonej decyzji z dnia 27.03.2015r. była odmowa ustalenia prawa do zasiłku chorobowego. Przedmiotem tej decyzji było bowiem ustalenie braku podstaw do objęcia wnioskodawczynie obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi z tytułu zatrudnienia (stosunku pracy), co zresztą wynika nie tylko z sentencji tego aktu administracyjnego, ale również jego uzasadnienia. Dla tego rodzaju spraw właściwym w pierwszej instancji jest zgodnie z treścią art. 477⁸ § 1 w zw. z § 2 k.p.c. sąd okręgowy, nie zaś sąd rejonowy. Trafnie zatem przekazano sprawę do Sądu Okręgowego w Częstochowie, w okręgu którego ma miejsce zamieszkania odwołująca. Na marginesie już tylko należy zauważyć, że jak wynika z treści notatki służbowej na k.28 akt, w styczniu 2015r. została wydana decyzja odmawiająca przyznania wnioskodawczynie prawa do zasiłku chorobowego i od tej decyzji wniesiono odwołanie, które zostało przekazane do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Częstochowie.

Z powyższych względów, Sąd Apelacyjny uznając zaskarżone rozstrzygnięcie za prawidłowe, a wywiedzione zażalenie za niezasadne, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.

SSA Anna Polak SSA Barbara Białecka SSA Romana Mrotek